

ske produkter. Det både kan og skal vi gøre bedre.

Med vores forslag lægger vi op til, at økologerne som minimum skal tildeles midler svarende til det, økologerne selv indbetaler. Vi mener samtidig, at det er en investering, der vil komme producenterne som helhed til gode, idet eksempelvis forskning i økologisk produktion på sigt kan være med til at hjælpe hele sektoren til at blive mere bæredygtig.

Vi er også bekymrede for, at ministeren med sit forslag lukker øjnene for den omstændighed, at de mest pesticidforbrugende og CO₂-udledende sektorer i dag næsten belønnes for at forurene. Jo mere der forurenes, desto større del af CO₂- og pesticidafgifterne får sektorerne tildelt. Det er uholdbart for både os i dag og for de kommende generationer. For at bryde den onde spiral mener vi, at der er brug for tiltag, for det er der god mening i.

Endvidere gør ministerens lovforslag ikke noget ved, at der i dag mangler et effektivt tilsyn med fondenes virksomheder og bestyrelsessammensætning, samt at det er vanskeligt for udefrakommende, herunder ganske almindelige borgere, at få indsigt i fondenes forhold.

Derfor lægger vi med beslutningsforslaget op til, at en række oplysninger om bl.a. bestyrelsessammensætning og uddelingspraksis bliver gjort tilgængelige i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og på internettet. På den måde sikrer vi, at man ikke behøver at sidde i en af bestyrelserne for at kunne gennemskue, hvordan det forholder sig, men at det i stedet bliver muligt for almindelige mennesker at finde ud af, eksempelvis hvilke projekter der får tilskud, og hvilke der får afslag, og med hvilke begrundelser.

Samtidig vil der også blive åbenhed om, hvornår man kan ansøge fondene om penge, hvilket jo er en afgørende forudsætning for, at andre end Tordenskjolds soldater kan få adgang til midlerne. Derudover foreslår vi, at fondene skal have et mere effektivt tilsyn fra Civilretsdirektoratet og fra Rigsrevisionen.

Dertil kommer, at ministerens lovforslag ikke retter op på, at fondsmidlerne overvejende tildeles få store organisationer, mens enkeltpersoner og enkeltfirmaer er helt udelukket fra at få støtte. I dag, hvor det på det nærmeste er disse yderpunkter, der tegner produktionen i Danmark, er det ikke længere en holdbar løsning.

Kl. 14.40

Som det er nu, har fondsbestyrelserne tilkendegivet, at der ikke gives tilskud til enkeltperso-

ner eller enkeltvirksomheder, fordi sådanne tilskud antages at være i strid med konkurrence-lovgivningen.

Ministeren har dog på sin side i et svar på et spørgsmål fastslået, at konkurrencelovgivningen ikke nødvendigvis står i vejen for, at enkeltpersoner eller enkeltvirksomheder modtager støtte, såfremt eventuelle forskningsresultater gøres tilgængelige for alle og de enkelte projekter falder inden for de generelle formål, som fondene skal støtte.

Hvis vi vil det bedste for mangfoldigheden i den danske produktion, skal vi bedre den lille producents vilkår og mulighed for at få del i støtten.

Alt i alt skal der ikke herske tvivl om, at vi fra Socialdemokratiets side mener, at der er brug for ændringer, og at de ændringer, regeringen har lagt op til, er for svage.

Vi vil have en mere håndfast linje, og det mener vi er nødvendigt, hvis man rent faktisk ønsker at komme problemerne til livs. Ministerens forslag kradser kun lidt i overfladen og endda kun på enkelte af problemerne. Der er derfor brug for mere markante ændringer, som vores forslag byder på, og vi håber på den baggrund på en spændende debat og en god udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Når jeg hører Socialdemokratiets forslag, kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke bare siger, at man vil nedlægge de her fonde og så lægge en skat på landbrugsproduktionen, og så kan man efter politisk overbevisning uddele de her penge, for man slår meget på, at kammerateri har fordelt pengene forkert gennem mange år.

Kammerateri må være noget, Socialdemokraterne kender meget til, men det er ikke noget, man kender til inden for landbrugsfonde, efter hvad jeg er vidende om. Der sidder mange mennesker i sådan nogle fonde, men selv om de f.eks. begge er mælkeproducenter, skal man ikke tro, at de har samme holdning. De har vidt forskellig holdning til, hvilke projekter der skal gives tilskud til.

Der bliver slået meget på åbenhed, så alle kan søge. Nu er det jo ikke nogen statskasse; der er begrænsede midler. Det er også beskrevet, hvilke midler man kan søge om. Men så stiller jeg spørgsmålet: Hvad er det, alle skal kunne søge? Skal man ikke stadig kunne følge de rammer, der inden for de forskellige fonde er for, hvad